

תת"ע 9579/08/16 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם אילן יעקבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9579-08-16 מדינת ישראל נ' אילן יעקבי
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אילן יעקבי
ע"י ב"כ עו"ד אורלי מדינה

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה המיוחסת לו, מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו כי ביום 01/03/2016 בשעה 12:06 בכביש 20 ליד רח' ארלוזורוב בתל-אביב, נהג ברכב כשהשתמש בטלפון הנייד שלא באמצעות הדיבורית.

ביום 27/11/2016 כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העיד **עד תביעה 1 - רס"ב בליץ אילן** אשר הגיש בחקירתו הראשית, את הדו"ח אשר נרשם כנגד הנאשם על ידו, כמי אשר ראה את ביצוע העבירה - **ת/1**.

בחקירתו הנגדית העיד, כי רשם את הדו"ח בזמן אמת, כמו כן, לשאלה האם נסע אחרי רכב הנאשם או לצדו, תוך הפניית הסנגורית למילה "**אחריו**" אשר נרשמה מלכתחילה בת/1 על ידי העד ונמחקה, טען כי מדובר ב"**פליטת קולמוס**" (עמ' 3 שורות 8 עד 11), וכן הוסיף כי תוך כדי כתיבת הדו"ח הבין כי מה שנרשם על ידו לא עונה לעובדות שהיו ולכן תיקן זאת באופן מידי ולא בסיום כתיבת הדו"ח.

אומר שלא ציין את סוג המכשיר מחוסר הבנה שלו בדגמי המכשירים.

עוד מוסיף ואומר, לעניין זה כי איננו נוהג לחטט לאנשים ברכושם הפרטי ודי היה שראה כי מדובר בפלאפון גם לאחר שעצר את הנאשם וניגש אליו.

העד מתאר, כי ראה את ביצוע העבירה באופן שראה את הנאשם אוחז בטלפון בידו הימנית, כ- 5 סנטימטרים מפיו, בצורה של דיבור למכשיר (עמ' 3 שורות 16-5). בנקודה זו הדגיש העד כי צד ימין היה הצד שפנה אליו ועל כן ראה את ביצוע העבירה באופן ברור.

עוד מתאר כי ידו השמאלית של הנאשם אחזה בהגה.

כשנשאל העד שיבהיר היכן ראה את ביצוע העבירה, שכן בדו"ח נרשם **"כביש 20 לצפון ליד ארלוזורוב יישוב תל-אביב"**, ואילו בנסיבות המקרה רשום **"על איילון לצפון בקטע שבין השלום לז'בוטינסקי"**, ענה שאכן מדובר בשני מקומות, אולם מאחר ומדובר בעבירה שנמשכה לאורך עשרות מטרים, הרי שמדובר בכביש שחוצה מספר יישובים, כאשר הוא נסע לצדו של הנאשם כברת דרך, כשזה היה בין מחלף השלום למחלף ז'בוטינסקי ועצר את הנאשם במחלף ז'בוטינסקי על קטע מסומן על גבי הכביש.

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם כעד יחיד, כאשר בחקירתו הראשית העיד שלא היה כל טלפון באזור שלו, לא על המושב לידו ובעניין זה אף הוסיף ואמר כי ביקש מהשוטר שיראה שאין בסמוך אליו כל מכשיר טלפון נייד.

הנאשם אף אמר שברכב שלו מובנה **"פלא-דו"**, משמע שברגע שהוא מניע את הרכב הטלפון הקבוע נדלק המכשיר הקבוע ברכב, כך שאין לו צורך בשימוש בטלפון הנייד.

הנאשם מעלה השערה, כי יתכן ששיחק עם קווצת שיער, שכן בזמנו היה לו שיער ארוך יותר ותנועת היד הזו בלבלה את השוטר והוא טעה לחשוב שדיבר בטלפון הנייד.

סיכומים:

ב"כ המאשימה בסיכומיו, ביקש כי בית המשפט ירשיע את הנאשם, הפנה לפירוט הנסיבות **בת/1** וכן את העובדה שהשוטר רשם כי הבחין בנאשם ללא כל הפרעה, כשהוא מבצע את העבירה, נסע לידו כמה עשרות מטרים עד שהורה לו לעצור.

ב"כ הנאשם בסיכומיה, ביקשה לזכות את הנאשם תוך שהיא מפנה למיקום העבירה אשר צוין בשני אופנים, כמו כן, הפנתה לדו"ח אשר שונה על ידי מחיקת מילה ורישום מילה אחרת במקומה.

עוד הפנתה לעובדה, שהשוטר לא פרט את סוג המכשיר ותיאורו המדויק, כשהיא מפנה לרע"פ 67487/12 משם ניתן ללמוד לטענתה שיש לציין פרטים אלה.

דיון והכרעה:

הזהרתי עצמי בטרם החלטתי, כי מדובר בעדות יחידה של השוטר כנגד זו של הנאשם.

בחינת דוח **1/ת** מעלה, כי מדובר בתיאור העבירה באופן שאיננו מדויק, מעט לאקוני, כאשר בנסיבות הדו"ח נרשם כי השוטר נהג בניידת על איילון לצפון בקטע שבין השלום לז'בוטינסקי רמת-גן ובתיאור מיקום העבירה בדו"ח בראשיתו, נרשם מיקום שהוא כביש 20 לצפון ליד ארלוזורוב בתל-אביב.

אינני מקבלת את העובדה כי מדובר בשני מקומות שונים, שכן מדובר בשני מקומות על אותו רצף מסלול נהיגה, כאשר העד השוטר נהג בקטע של כביש איילון צפון בין השלום לז'בוטינסקי רמת-גן והבחין בעבירה שתיאר ליד ארלוזורוב, שהיא אחת היציאות על רצף כביש זה.

השוטר אף רושם כי הבחין בנאשם **"כשהוא אוחז בפלא גדול וכהה בידו הימנית, כשהפלא כ- 5 ס"מ לפני פיו ורק ידו הש' אוחזת בהנה"** ואף נסע לידו כמה עשרות מטרים.

לא ניתן להתעלם מן העובדה כי בדו"ח נרשם **"נסעתי מיד אחריו"**, כאשר המילים **"מיד אחריו"** נמחקו ונרשמה המילה **"לידו"**.

העד העיד כי תיקן זאת מיד ובסמוך לרישום הדו"ח, אולם מכיוון שקשה בנקודה זו לקבל את דבריו של השוטר, שכן אינו זוכר דבר למעט הדוח שנרשם, הרי שאינו זוכר האם תיקן הדו"ח נעשה תוך כדי ובסמוך לרישום הדו"ח או לאחר מכן.

בעניין זה, כמובן שיש משמעות לעניין ההבחנה בביצוע העבירה באופן ברור, שכן לא דומה מי אשר נוסע עשרות מטרים לצד נהג אשר מדבר בטלפון, למי שנוהג מאחורי נהג אשר מבצע את אותה פעולה.

לעניין זה יש אף משמעות בפירוש תנועות אשר מבצע הנהג ולא תמיד הפרשנות הניתנת על ידי המתבונן היא נכונה.

ברור, כי מצב ראייה תוך כדי נהיגה שונה ממצב נייח, כאשר במצב ראייה תוך כדי נהיגה סביר כי לשוטר יהיה קשר עין קצר עם הנהג, אשר היכולת להבחין במדויק בעבירה הולכת וקטנה.

קשר עין זה, אף הולך ומצטמצם עד לא קיים, כאשר מצב הנהיגה הוא מאחורי הנהג אשר לדעת השוטר ביצע את העבירה, מאשר לצדו.

כמובן, כי כל סיכוי או ספק לטעות באשר לזיהוי העבירה, צריך וחייב לפעול בהכרח לטובת הנאשם.

כאן יש אף לציין, כי השוטר ציין במפורש **בת/1**, שברכב יש פלא במתקן ועוד פלא על המושב הימני.

העובדה כי ברכב היה מצוי מתקן שכזה, איננה מזכה באופן אוטומטי את הנאשם מכיוון שגם כשמצוי מתקן שכזה הנהגים לעיתים מבצעים פעולות נוספות במכשיר הנייד, אולם במקרה זה, כאשר הנאשם בתגובתו הראשונית אמר באופן מידי **"תרשום שיש לי פלא-דו ברכב ואף פעם לא החזקתי פלאפון ביד"**, יש בכך כדי לחזק את טענת הנאשם או לפחות להטיל ספק במיוחס לו.

פעמים רבות בית משפט מסתייע בתגובתו הספונטנית של הנאשם, כך בענייננו (תת"ע 7584/08 **לשכת תביעות תעבורה שפלה נ' בנימין חדין**).

בנוסף, האמנתי לנאשם אשר העיד בפני את אשר העיד- כי לא דיבר בטלפון ולא השתמש בו, ואף שהאמנתי לעדות השוטר, הרי לאור ההסתייגות מן התיקון אשר בוצע בת/1, כפי שפורט לעיל, אזי במצב שכזה הנאשם צריך להנות מן האמון שנתתי בדבריו ומן הספק.

לאור כל זאת, הרי שגותר בי ספק בדבר ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם ועל כן החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, במעמד הצדדים